

Tirant el Blanc

A Anglaterra:

1.En Tirant i l'ermità.

En Tirant es troba amb l'ermità vell i venerable.

Va amb els seus cosins, Diafebus i Hipòlit, a les grans festes i batalles que el rei d'Anglaterra celebra en ocasió del seu matrimoni amb la filla del de França, van per armar-se cavallers.

2.En Tirant a Londres.

En Tirant va a Londres per armar-se cavaller.

Jerusalem és un reidarmes i l'acompanyava en Tenebrós.

En arribar a Anglaterra a l'infanta l'acompanya el seu gremà Felip.

El casori es fa a una praderia prop de Londres.

3.Les bajanades de l'infant Felip.

En Tirant ajuda a l'infant Felip.

Armen cavallers a Tirantel Blanc de Roca-Salada, l'infant Felip, Diafebus, Hipòlit i al Tenebrós.

4.El fermall de la bella Agnès.

La bella Agnès de Berry regala un fermall a Tirant.

El cavaller de Vilesernes s'enfada perquè estava enamorat fa set anys de la bella Agnès i li volia prendre el fermall.

5.Mort del senyor de les Vilesernes.

La lluita entre Tirant i el cavaller de Vilesernes es va fer a peu, en camises de dormir, per escuts un full de paper i per elm una garlanda de flors al cap, descalços i sense vestidures, les armes ofensives van ser ganivets de cuina i Jerusalem va ser el jutge.

La bella Agnès s'adona que en Tirant es viu.

6.La batalla amb l'alà.

L'alà lluita contra el gos sense espasa.

El gos és de l'infant Felip de França, el gos estava encadenat però va trencar la cadena, va escapar-se i va entrar dins la ciutat.

Va trigar dos mesos a en recuperar-se.

7.El gegant Kirieleison.

Venç en combat a tota ultrança a dos germans bessons.

Kirieleison de Muntalbà ha vingut per desafiar a Tirant el Blanc.

Kirieleison de Muntalbà és germà de llet dels dos bessons, perquè la mare del gegant Kirieleison va criar-los i estimar-los.

8.Comiat d'Anglaterra.

El casament del rei va durar un any i un dia.

La reina demana a Tirant que acompanyes al seu germà Felip a Sicília per casar-lo.

L'ermita és el comte Guillem de Vàroic. S'en va anar amb el seu fill per trobar-se amb la comtessa. Van viure junts al castell del seu comtat però sense deixar cap dels dos les robes d'ermità.

A Sicília:

9.El filòsof de Calàbria.

El filòsof es a la presó perquè va matar a un rufià.

Li diu a un cavaller que sortiria del calabós abans de mitja hora.

Li comunica al rei la causa de que el cavall tenia les orelles caigudes,

la causa era que el cavall havia mamat llet de somera i com les someres tenen les orelles caigudes, el cavall també manifestava aquesta característica.

Va endevinar que dins una joia fina hi havia un cuc i que havia arribat a Sicília el fill d'un rei.

10.La infanta Ricomana.

Tirant defensa constantment el príncep Felip perquè responia per ell, perquè era tan vergonyós i aturat.

A Rodes:

11.En Tirant a Rodes.

El filòsof diu a Ricomana que el príncep Felip abans d'una setmana conqueriria gran renom perquè, gràcies a ell, serà salvada l'illa de Rodes i que abans de mig any serà rei coronat.

A l'hostal de Rodes, una hostelera genovesa, explica al príncep Felip la traïció dels genovesos, perquè vol casar-se amb ell.

12.Com l'infant Felip va ser rei coronat.

Felip i Ricomana arriben a ser reis de Sicília perquè la veritable reina era Ricomana, ja que el rei era fill d'un forner.

Tirant se'n va a Constantinoble per ajudar a la infanta de Grècia contra els turcs, ja que han assassinat al seu germà primogenit i el seu pare no pot posar-se al cap de l'exercit.

El crida Carmesina infanta de Grècia.

A Constantinoble:

13.En Tirant a Grècia.

L'emperador li dona el càrrec de capità general de tot l'imperi.

Al palau la Viuda Reposada, la doncella Plaerdemavida filla d'un comte i la doncella Estefanía filla d'un príncep fan companyia a Carmesina.

El dol s'ha de trencar perquè en Tirant diu a l'emperador que així els grecs s'animarien i tindrien coratge per batallar.

La visió de la princesa Carmesina li provoca una admiració de la seva bellesa.

14.El gran consell de l'imperi.

Carmesina està compromesa amb el seu cosí, el duc de Macedonia.

Plaerdemavida l'incita a que estimes a en Tirant.

La derrota de les tropes del Duc de Macedonia es deu a que, com que el Duc és superb no vol escoltar els consells que li van donar.

15.Preparatius de guerra.

Carmesina no accepta anar-se'n a Hongria.

Carmesina avisa a Tirant de que el Duc de Macedonia és un traïdor i que es cuïdi d'ell.

16.Comencen les malícies de la Viuda Reposada.

Plaerdemavida, comparant a Tirant amb Hipòlit, aconsegueix que Tirant declari el seu amor a Carmesina.

La Viuda Reposada vol separar a Tirant de Carmesina dient-li que perdria la fama que li pertoca com a filla de l'emperador.

Tirant li demana a Carmesina una camisa.

17.Desfeta i mort del Gran Turc.

Aconsegueix sorprendre i vencer els turcs passant magranes encesses a la porta de cadascuna de les cavanyes.

Els fa fugir fins al Danubi.

El Duc de Macedonia té enveja d'en Tirant, així es barreja entre els cavallers i es va acostar per darrere d'ell i li va llençar una espasa.

El Gran Soldà de Babilònia li proposa que si li demana pau, amistat i renega la falsa secta de Jesús per fer-se creient d'Al-lah i del seu profeta, ell li donaria en matrimoni la seva única filla i li faria hereu de la corona.

18.Desfeta i mort del soldà de Babilònia.

El Duc de Macedònia es pensa que Tirant està fú perquè les trompetes dels cristians van tocar a retirada.

El Duc explica a l'emperador que per culpa d'ell, que li ca donar la capitania a un estranger com a en Tirant que va fugir, a perdut la guerra.

Està a punt d'aconseguir casar-se amb la princesa Carmesina i coronar-se rei de Grècia.

El cosí d'en Tirant, Diafebus, explica la veritat a l'emperador.

19.El rei d'Egipte desafia en Tirant.

El rei Abenàmar repta a Tirant perquè vol venjar la mort del Gran Turc i del soldà.

En Tirant lluitarà en nom de la princesa Carmesina.

20.Al castell de Malveí.

En Tirant queda amb la princesa Carmesina al peu de la finestra.

Plaerdemavida li explica tot el que a passat , però com si fos un somni, per donar-li a entendre que sap el que a passat.

21.La batalla amb els egipcis.

Abenàmar va dir-li al seu exercit que es trobava a l'altre banda del riu, que si veien que guanyava ell, ells deixessin de combatre, però que si fos a l'inrevés tiressin una pluja de fletxes i passessin el riu.

Tirant es ferit quan el rei Abenàmar li dona per darrere i li tira una estocada entre les espatlles.

22.Segueixen les astúcies de la Viuda Reposada.

Diafebus demana a Tirant que demanès per ell la mà a Estefania.

Si que ho aconsegueix.

La Viuda Reposada li diu a la princesa que en Tirant li havia proposat robar totes les seves joies i el tresor de l'emperador, també li va dir que li faria per grat o per força la seva muller i que després li passaria l'espasa pel coll donant-li mort cruel i també al seu pare.

23.Bodes d'en Diafebus i l'Estefania.

Carmesina està trista pel que li ha dit la Viuda Reposada.

A Tirant li costa curar-se perquè s'havia alterat molt amb les paraules de Carmesina.

Plaerdemavida embolica a la Viuda Reposada i el Duc.

24.Una nit de gats.

Tirant es trenca la cama fugint per la finestra.

Els seus cosins li porten al bosc perequè això de la cama no es podia disimular.

25.La negra maquinació de la Viuda.

La Viuda Reposada fa creure que Carmesina està enamorada de Lausetà. Va fer que fabriquessin una mascarada i unes mans negres com les de l'esclau, llavors va fer que en Tirant des d'un lloc del jardí veies sense poder escoltar a la princesa amb Plaerdemavida disfrazada de l'esclau.

26.Naufragi d'en Tirant.

Una vella jueva li va dir a l'emperador que fes reunir molta gent amb espasses, pavesos, retrò de bombarden i molts crits, així en Tirant es despertarà, s'ançarà de llit i recobrarà la salut i la valentia.

En Tirant decideix partir de Constantinoble.

Plaerdemavida li explica al vaixell la veritat del que va succeir amb la disfresa.

En Tirant jura en presència de l'emperador la faria cremar viva i volia tornar a terra per llançar-se als peus de Carmesina i demanar-li perdó.

La pluja, el vent, les grans onades... van fer que les gumenes es trenquessin i el vaixell s'allunyes de la costa de Grècia i es trobes en una mar desconeguda.

Nord d'Àfrica:

27.En Tirant a Tremicèn.

La reina Maragdina està preocupada perquè pensava que seria la muller d'un negre menjador de carn humana.

Jamjam la tanca a la sala més alta de la torre mestra del castell de Mont Tober.

En aconseguix entrar gràcies a un albanes.

28.Com la reina Maragdina requerí en Tirant d'amor.

Tirant no es pot casar amb Maragdina perquè el seu amor és per altre persona.

Ella amb llagrimes li diu que li doni el sant baptisme.

29.Com en Tirant batejà multitud d'infedels.

En Jamjam es fa batejar.

El va matar el rei Jamjam perquè el Cabdillo li va dir—perro fill de gos y negre engendrat en mala secta—.

30.En Tirant perd la memòria per un beuratge.

En Tirant perd la memòria perquè Maragdina li posa a la beguda herbes.

Li fa recuperar una esclava cristiana que li va dir un mariner.

31.Com torna a aparèixer la Plaerdemavida.

L'esclava és la doncella Plaerdemavida.

En Tirant li demana a Maragdina que prengui per marit el rei Jamjam.

32.El barbudíssim rei de Fes.

Són atacats per dues galeres de Fes.

El rei de Fes és Hipòlit.

Es casa amb la doncella Plaerdemavida.

Tirant torna cap a Constantinoble.

A Constantinoble:

33.La gran victòria.

Venç amb l'ajuda de Jamjam i Hipòlit als tartars.

Estefanía li demana que possin en llibertat al seu cosí germà de Diafebus.

34.Com el duc de Macedònia va ser degradat.

El Duc i la Viuda decidiesen suïcidar-se.

No ho aconsegueixen.

L'emperador degrada com a indigne de pertànyer a l'ordre de Caballeria al Duc.

Nomena Duc a Diafebus.

35.Prometatge d'en Tirant i la Carmesina.

L'emperador decideix donar-li la seva corona i per muller la seva filla Carmesina.

Tirant no ho accepta.

Es celebren les festes de prometatge.

36.Sic transit gloria mundi.

Tirant mor quan agafa un refredat molt fort passejant vora el riu al trapar un cop d'aire en una ciutat anomenada Andriròpolis.

Carmesina va morir al costat d'en Tirant, va teté el seu esperit al Creador.

Són enterrats els dos junts en una sola caixa, per portar-los amb gran processó a l'església major de la ciutat,

on van ser sepulcrats en una solemne tomba, que sostenien quatre grans llenos d'alabastre.